

เรื่องน่าอ่าน.....ให้อย่างมีคุณค่า

นำเสนอเมื่อ : 21 ก.ย. 2552

การให้ จะเป็นเหตุที่ทำให้ทั้งผู้รับ และผู้ให้ มีความสุข"

"การให้" (GIVE) ที่ก่อให้เกิดความสุข ควรมีลักษณะดังนี้

Gladly (ให้ด้วยความยินดี)

Impartially (ให้โดยไม่ลำเอียง)

Voluntarily (ให้ด้วยความสมัครใจ)

Expecting Nothing Back (ให้โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน)

การให้เช่นนี้ เป็นการให้ที่ "มีคุณค่า"

มีชาย 2 คน ทั้งคู่เป็นคนไข้ในโรงพยาบาลเดียวกัน อยู่ในห้องพักคนไข้รวม 2 เตียงในห้องเดียวกัน ทั้งคู่ต่างมีอาการเจ็บป่วยที่สาหัสพอๆ กัน **หนึ่งเป็นโรคปอดบวมขั้นสุดท้าย หมอแนะนำให้เขาลุกขึ้นนั่งบนเตียงวันละ 1 ชั่วโมงในช่วงบ่ายทุกวัน** เพื่อช่วยให้การละลายเสมหะจากปอดไหลลื่นได้ดีขึ้น

เตียง คนไข้ปอดบวมตั้งอยู่ริมหน้าต่าง ส่วนเตียงของเพื่อนร่วมห้องตั้งอยู่อีกฟากของห้อง คนไข้ต้องนอนราบบนเตียง ไม่สามารถลุกขึ้นนั่งได้ ทั้งสองคนใช้เวลาไปวันๆ ด้วยการพูดคุยกันในเรื่องต่างๆ **ตั้งแต่เขาจนถึงเวลานอน** ไมว่าจะเป็นเรื่องบาน ครอบครว้ การงานที่เคยทำก่อนล้มเจ็บ ชีวิตในระหว่างที่เป็นทหารในกองทัพบก ฯลฯ

ทุกๆ วันในช่วงบ่าย **คนไข้โรคปอดจะลุกขึ้นนั่งและมองไปนอกหน้าต่างเพื่อระบายเสมหะตาม** คำแนะนำของแพทย์เขาก็จะบรรยายสิ่งที่มองเห็นข้างนอกหน้าต่างให้แก่เพื่อนร่วมห้องฟัง **การได้รับฟังเรื่องราวจากภายนอกนี้ได้กลายเป็นความสุข** **ขอยางเดียวที่คนนอนเจ็บอีกฟากห้องจะมีโอกาสได้รับใน แต่ละวัน** เวลาหนึ่งชั่วโมงช่วงบ่ายจึงกลายเป็นเวลาแห่งการรอดู ยของคนที่นอนเจ็บ อยู่ เขาจะได้รับฟังข่าวสาร การเปลี่ยนแปลงของโลกภายนอกที่เขาไม่มีโอกาสได้เห็นหรือได้สัมผัสโดยตรง

คนไข้โรคปอดที่อยู่ริมหน้าต่าง เล่าให้เพื่อนว่า สิ่งที่เขาเห็นนอกหน้าต่างเป็นสวนสาธารณะสวยงาม มีทะเลสาบกว้างขวางใหญ่โต มีเบ็ดสีขาวระเริงเล่นในน้ำ มีสวนดอกไม้บานสะพรั่ง ปลูกเป็นหย่อมๆ ดูสวยงามทั่วไป ในทะเลสาบมีเรือพายล่องลอยไปมาดูผู้คนในเรือช่างมีคว ามสุขยิ่งนัก หญิงสาวชายหนุ่มเดินคลอเคลียกันไปมาหลายคู่ ช่างดูมีความสุขสดชื่นกันเหลือเกิน ริมทะเลสาบมีต้นไม้ใหญ่แผ่กิ่งก้านสาขาออกไป ทำให้ทั่วทั้งบริเวณร่มรื่น และถ้ามองออกไปไกลๆ จะแลเห็นตึกรามบานของสวยงามอยู่ไกลออกไป ทุกอย่างล้วนดูสวยงามเป็นยิ่งนัก

ในขณะที่บรรยายความงดงามของธรรมชาติจากภายนอกอยู่นั้น คนเจ็บ **อีกฟากก็หลับตานึกสร้างมโนภาพตามเรื่องที่** ได้รับฟัง **ทำให้เขามีความสุขสดชื่นยิ่งนัก** **เสมือนหนึ่งตนได้เข้าไปอยู่ในสวนสาธารณะด้วยตนเองที่** เดียว ในช่วงบ่ายวันหนึ่ง คนไข้ริมหน้าต่างได้บอกเพื่อนร่วมห้องอีกฟากว่า กำลังมีขบวนแห่สวยงามเดินผ่านไป **แม้ว่าคนนอนเจ็บจะไม่ได้ยินเสียงดนตรี** แต่เพราะเพื่อนได้บรรยายความสวยงามของขบวนแห่อย่างละเอียดลออ จนเขาสามารถเห็นภาพในใจได้อย่างชัดเจนราวกับเห็นด้วย ตาตนเองที่เดียว

เหตุการณ์ในทำนองนี้ได้เกิดขึ้นวันแล้ววันเล่า **เช้า** วันหนึ่งเมื่อนางพยาบาลเดินมาที่เตียงคนไข้มารักษาตัว เพื่อเช็ดตัวให้ตามปกติ ปรากฏว่าคนไข้ล้มเสียแล้ว เธอรู้สึกเสียใจเพราะคนไข้ผู้นี้มีนิสัยที่ดี ไม่เคยทำตัวเป็นภาระแก่เธอโดยไม่จำเป็น เมื่อบุรุษพยาบาลนำร่างอันไร้วิญญาณออกไปแล้ว เดียงริมหน้าต่างก็วางลง คนไข้ที่นอนเจ็บอีกฝากจึงขออนุญาตนางพยาบาล ขอย้ายเตียงไปอยู่ริมหน้าต่าง เพื่อจะได้เห็นทิวทัศน์ภายนอกซึ่ง นางพยาบาลก็ไม่ได้ขัดข้องอะไร เธอย้ายเตียงคนไข้ไปอยู่ริมหน้าต่างแทนเตียงเก่า หลังจากแน่ใจว่าคนไข้ไม่มีปัญหาอะไรแล้วเธอก็หันไปทำกิจอย่างอื่นในห้อง คนไข้ที่ย้ายมาริมหน้าต่างรู้สึกดีใจมาก เขาพยายามยืนตัวในท่านั่ง เพื่อจะได้เห็นทิวทัศน์จากภายนอกหน้าต่าง ในใจคิดว่าต่อไปนี่เราจะได้เห็นทุกอย่างด้วยตัวเองซะ ที่

เมื่อได้มีโอกาสมองไปนอกหน้าต่าง เขากลับเห็นแต่ผ้าผืนที่ทับกันอยู่ไม่ปรากฏมีทิวทัศน์สวยงามอย่าง ที่เคยได้ยินจากเพื่อนของเขาที่เสียชีวิตไปแล้ว คนไข้จึงหันมาถามนางพยาบาลว่าเพื่อนเขาที่เพิ่งเสียชีวิตไปบรรยายความสวยงาม ที่หลายตลอดระยะเวลาอันยาวนานได้อย่างไร

นางพยาบาลกล่าวแก่เขาว่า **ความจริงแล้วเพื่อนของคุณที่เสียชีวิตไปแล้วนั้น เป็นคนตาบอด** เขาไม่มีทางเห็นแม้กระทั่งกำแพงที่กั้นอยู่ด้วยซ้ำไป พยาบาลกล่าวยิ้มๆว่า **"บางทีเขาคงพยายามให้กำลังใจคุณมากกว่า"**

บทสรุป **การทำให้ผู้อื่นมีความสุข เป็นความสุขอย่างยิ่งสำหรับผู้ให้** ตัวเราจะเป็นอะไรไม่สำคัญ การรวมทุกข์อาจทำให้ความทุกข์แบ่งเป็นสองส่วนได้ แต่การรวมสุข ผลได้กลับเป็นสองเท่าเสมอ ถ้ายากรู้สึกว่าตนเองรวย

ก็ให้สำรวจสิ่งทั้งหลายที่คุณมีซึ่งไม่อาจซื้อได้ด้วยเงิน สิ่งที่คุณมีและเงินซื้อไม่ได้ก็คือ "การที่คุณมีชีวิตอยู่ในปัจจุบันขณะนี้" ฉะนั้นจงทำปัจจุบันให้ดีที่สุด เพราะปัจจุบันคือ **"ของขวัญ"** ที่คุณทุกคนล้วนได้มาโดยธรรมชาติและเป็นสิ่งที่คุณเงินซื้อไม่ได้